

A 141419

**HOGYAN KELL BÁNNI
A BENNSZÜLÖTTEKKEL**

HERMAN OTTÓ TÁRSASÁG
Budapest, 1995

F. k.: Dr. Szűj Resző
Nyomás: GÓDI PRINT Kft.
F. v.: Lakatos Imre

NINCS BENNE SEMMI MEGLEPŐ

A kiadó előszava

Föl kell ébredni és a tanulságokat le kell vonni! Az itt következő „45 alapelv”-en csak az lepődik meg, aki — mint örök jóhiszemű balek — történelmi olvasmányaiból sohasem szűrte le tanulságokat. Csak a legcsekélyebb politikai ismerettel, műveltséggel sem rendelkező élhet abban a hiszemben, hogy a jámborság, a szelídség, a jóság, a becsületes munka, a tisztesség, a szeretet, az „erkölcsös” magatartás befolyásolja a történelem alakulását.

Amióta létezik a hatalmi politika, ne menjünk nagyon messzire vissza a történelemben, csak Xerxesig, Periklesig, azt lényegében, többé-kevésbé, az itt olvasható „45 alapelv” alakította. Tehát a népek sorsát, koronként módosuló eszközökkel, fegyverekkel és gyakorlattal.

A Szovjetunióban s az általa legyőzött európai államokban is így történt. Pontosan úgy, ahogy az „alapelvek” előirányozták. Nemcsak Lengyelországban, nem is csak a Szovjetunióban, hanem mindenütt, ahová a hatalom démoni megszállottjai, köztük a szovjet is — betették a lábukat, érvényesítették befolyásukat.

Már most fölmerül a kérdés, hogy 6—9—10 stb. milliárdnyi embert (emberiséget) lehet-e más módszerekkel „kormányozni”, azaz kordában tartani, látva a bűnözés, a terrorizmus, a kábítószer —, lány- és fegyverkereskedelem terjedését, az AIDS-ről és mindezek velejáráinak elhatalmasodásáról, az egész földön, nem is beszélve.

Ami történt velünk magyarokkal, s a többi legyőzött néppel, nemzettel, a társadalmi rétegekkel, lényegében ezek szerint az idézett alapelvek szerint történt. Legfőbb méreteken állapíthatók meg különbségek. Liberalizmus, demokrácia, diktatúra, bolsevizmus — oda-vissza — mily jövővel kecsegtethetik az emberiséget?

Az ember nem jönak és nemcsak jóra születik. Ellenkezőleg! Csak az emberiség történetéből semmit nem ta-

A 141419

ISBN 963 7889 56 6

nuló lelkek, a tudtukon kívüli idióták hirdetik az ellenkezőjét. Azzal vigasztalva magukat, hogy *ha* mindenki ilyen, olyan jó, meg rendes ember volna, *akkor* nem lenne baj a világon. Persze, *ha* mindenki tudna ilyen-olyan rendes stb. ember lenni, valóban, akkor milyen jó is lenne. De mert a többség nem tud, akkor hogyan szabályozható elviselhetővé az élet? Mi várható a népek sorsának intézőitől? Bármilyen poszton álljanak is? Csak a balga, hiszékeny, jóhiszemű ember várja, hogy jótett helyébe jóval fizetnek, ha jót tételez föl a másíkról, azzal nem ad visszaélésre alkalmat. Hogyha őt egy mérföldnyi útra kényszerítik és elmegy két mérföldre, ezzel leszereli a másikat. Vagy ha odaadja az alsóját is annak, aki a felsőt kérte, legyen az rászoruló, vagy közönséges rabló, akkor az a jócselekedettől majd megatódik s eláll szándékától. Hogyha ő úgy bánik a másik emberrel, ahogy szeretné, hogy vele is bánjanak, akkor megnézheti magát. Hogyha jámbor módra szereti ellenségét, majd az is szeretni fogja őt, pedig ráadásul ő nem is ellensége neki. Hogy a szerénység, a jámborság, az alázat, az üldözöttségben való örömlélés lefegyverzi az ellenfelet. Hogyha megbocsát az ellene vétkezőnek, anélkül, hogy a megbocsájtást megtéréshez és jóvátételhez kötné, az majd jóra indítja a rablót, az embert kínzó verőlegényt, a paranoiás emberkínzót, kéjgyilkost, az egyházat kiárusító papot, püspököt, érseket, világi előljárót. Ezeknek a jótanácsoknak egyedül a nép- és nemzetellenes, bűnös politikai gyakorlat látja hasznát.

Boldogok a lelki szegények, az üldözést vállalók, mert övék a mennyeknek országa, mondotta Jézus. S közben mi történik a földi országgal, annak lakóival?

Ez itt a kérdés. Mi történik magával az emberrel, az emberiséggel? Ki védi és szabadítja meg a gonosztól? Aki a fönti „jótanácsokra” hallgat, az fegyvertelenné teszi magát és a társadalmat, a nemzetet, minden rátámadó gonoszszággal szemben. Védtelenné, kiszolgáltatottá. Akivel azt tehet az ellenség, amit csak akar. Kitérja állásából,

házából, kifosztja mindenéből, talpa alól kirántja a földet, feje fölül a házat, elrabolhatja mindennapi kenyerét, mert akié a hatalom, az uralkodik az egyén, a társadalom, a nép és a nemzet fölött. Ezért kell intézményesen védtelenné tenni, dögrovásra juttatni, mert — ezt is Krisztus mondotta: „ahol a dög, oda gyűlnek a dögkeselyűk”.

Az a Krisztus mondotta, aki nem irgalmazott a gonosz szolganak, a hűtlen sáfárnak, a tálentumát nem kamatoztató szolgát a kárhozatra küldte, a kufárookra ostort fogott s nem javasolta poszthumusz diszdoktornak sem Kajafást, sem Pontius Pilátust, egyetlen keresztény teológiára sem!

Szalatnai Rezső írta 1968-ban a pozsonyi Irodalmi Szemlében, hogy Magyarországon a magyar népiség tudatos fölbomlasztása folyik. Hozzá tehetjük: azóta is. A „45 alapelvnek” megfelelően. Ezekben az években, hónapokban, napokban is. Ezen csak a jóhiszemű balek, a tudatilag megvakított, emberi és nemzeti tudatától megfosztott, a magát renyheségben jól érző magyar csak azért nem csodálkozik, mert veszélyérzetét kiírtották s jóformán fogalma sincs arról, mi történik vele. Aki nem veszi észre, hogy minden népnek megvannak a létére törő ellenfelei, hogy nincs béke a földön, legfőljebb átmenetileg imitt-amott, már ami a pusztító fegyverek használatát illeti, s hogy tulajdonképpen nemcsak mi, hanem valamennyi nép „egyedül” van. Bizonyos történelmi helyzetben minden nép egyedül van. Algériai viszonylatban még Franciország is, noha még csak az elején tart egy bizonyos folyamatnak. S melyik népre nem áll ez? Aki úgy érzi, hogy egyedül van, akár egyénről, népről, nemzetről legyen is szó, ha nem készül föl arra, hogy — amint Kossuth mondotta: amely nép nem tudja elképzelni, hogy vele bármikor bármilyen tragédia megtörténhet, azzal az meg is fog történni. Miért? Mert nem helyezi magát készenlétbe, nem készül föl a bárhonnan jöhető támadás elhárítására. Az ilyent védtelenül éri a csapás, a rázúduló katasztrófa. Nincs veszedelmesebb magatartás, mint az, amely nem képes elhinni s ennek megfelelően készülni a bárhonnan,

még a tömegtájékoztató eszközökből is áradó bomlasztó szellemiség visszaverésére. A fölkészült embernek mondhatja, hazudhatja a magát a rádió, a tévé, a sajtó, a színház, az irodalom stb. stb. az tudja, mire megy ki az egész. Lásd az „alapelveket”. De a veszélyekre fölkészült egyén nem hagyja magát, az agyát mosni, lúgozni, elkábíttatni. Ha többet nem is tehet, de ami a fölkészülést, az elhárítást illeti, annyit megtesz. A szívét, a gondolkodását nem engedi megrontani, a száját nem engedi betömní. Négy fal közt is loboghatnak a megtartó erők lángjai. „Szabadság a hó alatt” — addig is, amíg ki nem bújhat alóla.

A magyarság utolsó három nemzedéke elleni bomlasztás megindult már akkor, amikor Erdei Ferenc megjelent a Nemzeti Parasztpárt alakuló ülésén a makói hajón. (Révaiék ezt a tényt Moszkvában már azokban a napokban örömmel üdvözlötték.) Vagy talán már előbb is megindult? És csak folytatódott a szovjet megszállással és folytatódik azóta is, hogy kivonultak a katonák? Elég végignézni gazdasági, kulturális és erkölcsi állapotainkon. Minden népnek nemzeti szellemű a tömegtájékoztató valamennyi eszköze. Főlöskéges fölsorolni az európai népeket, de érdekes, hogy például Meciarnak 1995 januárjában első gondja volt, hogy a szlovák tömegtájékoztatót a legerélyesebb intézkedésekkel még nemzetibbé tegye!

Nem megbotránkozni kell azon, hogy milyen sorsot szán a győztes a legyőzötteknek, — átmeneti kivételek csak erősítik ezt a szabályt. — A többségi gyakorlatot erősítik. Más kérdés, hogy ezzel maga a győztes is mit nyer. Még ha hatalmuk alá hajtanák is a földet, ennek valamennyi népét, akkor is végeredményben mit érnének el? Mi célból erőltetik hát mégis? Annyi szenvedés árán maguknak is földéázve előbb-utóbb pusztulásukat, arról nem is beszélve, hogy semmit sem visznek magukkal sem a krematóriumba, sem koporsójukban a sírba. Hát akkor mivégre az az örült hatalmi politika, már-már milliárdnyi emberi véráldozat árán? Mert ezt a démoni hatalmi politikát, a paranoiás hatalomnak ezt a mérhetetlen pusztítását az el-

meggyógyászat megmagyarázhatja, de belenyugodni már csak azért sem lehet, mert hiszen nemcsak a démoni hatalom kiirthatatlan, hanem az ellene lázadó erők is újra születnek.

Emlékezz rá: Németh László ezt a „bennszülötti” sorsot már 1943-i szárszói beszédében megjósolta. Ami bekövetkezett, arra a választ a magyarság 1956-ban megadta. S újra meg kell adni!

Ne feledjük: a jegenyefák sem nőnek az égig.

Vedd és add tovább az itt következő sorokat.

Ne áltasd magad!

Ne feledd: ha békét akarsz, készülj a háborúra!

A KGB TITKOS DOKUMENTUMA
A LEIGÁZÁS 45 ALAPELVE, AVAGY HOGYAN
BÁNJUNK A BENNSZÜLÖTTEKKEL

A következő szöveget Lengyelországból szereztük. Az eredeti orosz nyelvű verziót Boleslaw Bierut, egykori lengyel köztársasági elnök dolgozószobájában találták meg. Az írás azokat az irányvonalakat tartalmazza, amelyeket a KGB Moszkvában székelő központja dolgozott ki Varşóban működő sejtje számára. Hogy milyen úton-módon került ez a szöveg Bierut irodájába, nem tudni, de föltehetőleg nem kellett nagy vargabetűt leírnia, tudniillik Bierut egyike volt a KGB háború előtti lengyel ügynökeinek.

A hideg módszeresség, amellyel a KGB előkészítette Lengyelország teljes mértékű alárendeltségét a nagyhatalom érdekeinek, még ma is ámulatot kell hogy keltsen. Valamint egy kérdést fogalmaz meg: a Budapesten működő KGB-kirendeltség kapott-e ilyen vagy hasonló útmutatásokat? Sajnos, ez nem kizárt, ugyanis a Magyar Dolgozók Pártja ötvenes évekbeli és az MSZMP későbbi gyakorlata alapján véve nem különbözik a KGB-utasítás szellemétől és alapelveitől.

A szöveg lengyelül a múlt év őszén jelent meg a Nowy Dziennik hasábjain. A magyar fordítás a lehető legpontosabb.

A fordítók

MOSZKVA 2. 6. 1947.
(Szigorúan titkos)
K. AA/CC 113
Utasítás NK/003/47

1. A nagykövetség épületeinek területén tilos a bennszülöttek soraiból általunk beszervezett informátorokat fogadni. Az ezekkel az emberekkel való találkozásokat egy erre kijelölt szolgálat szervezi, a találkozók kizárólag nyilvános helyeken történhetnek. Az információkat a nagykövetség veszi át különleges szolgálatunk közreműködése mellett.

2. Főként annak kell nagy figyelmet szentelni, hogy katonáink és a civil lakosság között semmiféle kapcsolat ne jöhessen létre. Megengedhetetlen, hogy tisztí kádereink a bennszülötteket azok lakásaiban látogassák, szintén megengedhetetlen egyszerű sorkatonák bennszülött nőkkel való érintkezése, megengedhetetlen katonáink és a bennszülött lakosság, katonaság közötti kapcsolatteremtés.

3. Meggyorsítani azon bennszülöttek likvidálását, akik Lengyelország Kommunista Pártjával, a Lengyel Szocialista Párttal, az interbrigadistákkal, a Lengyel Kommunista Ifjúsági Szövetséggel, a Hazai Hadsereggel, a parasztzászlóaljakkal és más társaságokkal és szervezetekkel állnak kapcsolatban, amelyek nem a mi kezdeményezésünk folytán keletkeztek. Ennek az ügynek az érdekében ki kell használni a fegyveres ellenzék jelenlétét.

4. Ügyelni kell arra, hogy minden fegyveres akcióban azok a katonák vegyenek részt, akik a Kosciuszko-hadseregbe (a Szovjetunió területén a Vörös Hadsereg oldalán harcoló lengyel hadsereg) való belépésük előtt országunk (Szovjetunió) területén tartózkodtak. És elérni teljes megsemmisítésüket.

5. Meg kell gyorsítani az összes párt egy szervezetbe történő egyesítését, ügyelve arra, hogy minden kulcsszerep olyan embereknek jusson, akik a különleges osztályunk szolgálatában állnak.

6. Egyesíteni az összes ifjúsági szervezetet, és járási vezetőkől fölfelé a vezető helyekre különleges szolgálatunk által jóváhagyott embereket kell helyezni. Még a végső egyesítés előtt likvidálni kell a cserkészmozgalom ismert vezetőit.

7. Megszervezni és figyelni arra, hogy a pártkongresszusok küldöttei által megválasztott funkcionáriusok az előttük álló teljes időszakra ne tarthassák meg mandátumukat. A küldöttek semmi esetre sem hívhatnak össze vállalatok közötti gyűléseket. Ha nincs más megoldás, és ha egy ilyen gyűlést mindenképpen össze kell hívni, el kell távolítani azokat az embereket, akik a koncepciók tervezésében és a követelések fölterjesztésében aktivitást fejtenek ki. Minden elkövetkezendő kongresszusra új küldötteket kell válogatni, csakis olyanokat, akiket különleges szolgálatunk szemel ki.

8. Különös figyelmet kell szentelni a szervezési képességekkel rendelkező és népszerűsége esélyes egyéneknek. Az ilyen embereket be kell szervezni, amennyiben ellenállást tanúsítanak, nem engedni őket magasabb poszt-ra.

9. Elintézni, hogy az állami alkalmazottak (a biztonsági szerveket és a bányai part kivéve) alacsony fizetést kapjanak. Ez elsősorban az egészségügyet, a bíróságokat, a közművelődési szférát, valamint a vezető beosztásban dolgozókat érinti.

10. Minden kormány szervbe, valamint az üzemek többségébe különleges szolgálatunkkal együttműködő egyéneket kell beépíteni. (A helyi közigazgatási szervek tudomása nélkül.)

11. Különleges figyelmet kell szentelni annak, hogy a bennszülött sajtó ne közölje a hozzánk szállított áru mennyiségét és fajtáit. Úgyszintén nem szabad ezt üzletnek nevezni. Ügyelni kell arra is, hogy sajtó kiemelten írjon a bennszülötteknek kiszállított árumennyiségről. Emellett meg kell említeni, hogy ez az árucseré-forgalom keretén belül történik.

12. Nyomást kell gyakorolni a bennszülött hivatalokra, hogy azon személyek, akik földet, parcellát, telket szereznek, ne arról kapjanak papírt, hogy tulajdonosok, hanem csak arról, hogy azt kiutalták.

13. A paraszti magángazdálkodással szemben olyan politikát kell folytatni, hogy a magángazdálkodás ráfizetéses legyen, esetleg minimális haszonnal járhasson. Ezután pedig el kell kezdeni vidéken a kollektivizálást. Amennyiben nagyobb ellenállás keletkezik, csökkenteni kell a termelőeszközök kiosztását, növelni az állami beszolgáltatási kötelezettségek kvótáit. Ha mindez nem vezetne eredményre, meg kell szervezni, hogy a mezőgazdaság ne tudja fedezni az ország élelmiszer-ellátását, a hiányzó mennyiséget behozatallal kelljen pótolni.

14. Mindent megtenni annak érdekében, hogy a határozatok és rendeletek, legyenek azok jogi, gazdasági vagy szervezeti jellegűek, megfelelően pontatlanok legyenek.

15. Mindent elkövetni annak érdekében, hogy az egyes ügyek tárgyalásával egyszerre több komisszió, hivatal és intézmény foglalkozzon, de egyikük sem hozhat határoza-

tot, mielőtt a többiekkel nem tanácskozott. (Kivételt képeznek a bányaipart érintő ügyek.)

16. Az üzemi önkormányzatok semmiféleképpen sem fejthetnek ki hatást az üzem tevékenységére. Kizárólag a határozatok teljesítésén dolgozhatnak.

17. A szakszervezetek nem szegülhetnek ellen az igazgatóság utasításainak. A szakszervezeteket más föladatokkal kell elfoglalni, úgymint a vállalati üdültetések szervezése, a nyugdíj- és kölcsönkérelmek elbírálása, kulturális és szórakoztató programok, kirándulások szervezése, a hiánycikkek elosztásának megszervezése, a politikai vezetés határozatainak és nézeteinek az igazolása.

18. Meg kell szervezni, hogy csak azokat a dolgozókat és vezetőket léptessék elő, akik a rájuk bízott föladatokat példamutatóan végrehajtják, és akik nem hajlamosak azon problémák elemzésére, amelyek túlérnek tevékenységük határain.

19. Azon bennszülöttek tevékenységéhez, akik párt-, állami és gazdasági funkciókat viselnek, olyan föltételeket kell kialakítani, hogy azok alkalmazottaik szemében kompromittálják őket, és lehetetlenné tegyék visszatérésüket eredeti környezetükbe.

20. A bennszülött tiszti káderekre csak ott bízható felelős pozíció, ahol már el vannak helyezve különleges szolgálatunk emberei.

21. Minden fegyveres akció és éleslövészet alatt a lösszer mennyiségét fegyverre való tekintet nélkül állandóan szigorúan ellenőrizni kell.

22. Megfigyelés alatt kell tartani minden tudományos kutatóintézetet és laboratóriumot.

23. Nagy figyelmet kell szentelni a földtalálókknak és újítókknak, valamint fejleszteni és támogatni tevékenységüket, de minden egyes találmányt következetesen föl kell jegyezni, a jelentés pedig a központba küldendő. Csak azon találmányok megvalósításához szabad hozzájárulni, melyek a bányáiparban hasznosíthatók, valamint azok, melyek különleges utasításainkban vannak föltüntetve. Nem valósíthatók meg azok a találmányok, amelyek a termelés növelését, ezzel párhuzamban pedig a nyersanyagtermelés és nyersanyagbányászat visszaesését eredményeznék, vagy akadályoznák a határozatok teljesítését. Ha egy találmány már ismertté vált, meg kell szervezni annak külföldre való eladását. A találmány értékéről és leírásáról szóló dokumentumok közlése megengedhetetlen.

24. Az egyes szállítmányok pontosságában zavarokat kell előidézni. (Kivéve az NK 552—46. számú utasításban szereplő szállítmányokat.)

25. Az üzemekben kezdeményezni kell a különböző problémafölvető és szakmai értékezetek összehívását, följegyezni az ott elhangzott javaslatokat, észrevételeket és azok szerzőit.

26. Népszerűsíteni kell a dolgozókkal folytatott beszélgetéseket, melyek időszerű termelési témákkal foglalkoznak, valamint olyan beszélgetéseket, melyeken helyet kap a múlt és a helyi problémák bírálata. Nem szabad megengedni azonban a bírált jelenségek okainak megszüntetését.

27. A bennszülött vezetés nyilvános föllépései lehetnek nemzeti és történelmi színezetűek, de azok nem vezethetnek a nemzet egységéhez.

28. Figyelni kell arra, nehogy az újjáépítés alatt álló vagy az újonnan fölépített városokban és lakótelepeken

léteznek-e olyan vízvezetékrendszerek, amelyek nincsenek rákötve a fő vízhálózati rendszerre. A régi, nem bekötött vízvezetéseket és az utcai kutakat szisztematikusan föl kell számolni.

29. Az ipari objektumok helyreállítása és építése során ügyelni kell arra, hogy az ipari hulladék azon folyókba legyen irányítva, melyek ivóvíztartalékként szolgálhatnak.

30. Az újjáépített városok és az új lakótelepek lakásai-ban nem lehetnek többelhelyiségek, melyekben hosszab időre háziállatokat lehetne tartani, vagy nagyobb mennyiségű élelmiszer-tartalékot fölhalmozni.

31. A magántulajdonban lévő termelővállalatok és az iparosok csak olyan alapanyagot és berendezéseket kaphassanak, amelyek meggátolják a jó minőségű áruk előállítását. Ezen termékek árai magasabbak legyenek, mint az állami vállalatok hasonló termékei.

32. Elő kell idézni a hivatali adminisztráció minden szinten történő maximális terebélyesedését. Megengedhető az adminisztratív szervek tevékenységének bírálása, de semmiképpen sem engedhető meg számbeli megfogyatkozásuk és normális működésük sem.

33. Ügyelni kell minden gyártási tervre a bányáiparban, valamint a megfelelő instrukciókkal megjelölt vállalatokban. Meggátolni a belföldi piac ellátását.

34. Különös figyelmet kell szentelni az egyházaknak. A kulturális-nevelő munkát úgy irányítani, hogy általános ellenszenv alakuljon ki ezen intézmények ellen. Figyelni és ellenőrizni az egyházi nyomdákat, levéltárakat, a prédikációkat, az énekeket, a vallásoktatás tartalmát, de még a temetési szertartásokat is.

35. Az alap-, illetve szakiskolákból, de különösen a közép- és főiskolákból el kell távolítani azokat a tanítókat, akik köztekintélynek és népszerűségnek örvendenek. He-lyüket kinevezett emberekkel kell feltölteni. Megszüntetni a tantárgyak közötti különbségeket, korlátozni a forrás-munkák kiadását, és a középiskolákban beszüntetni a latin és ógörög nyelv, az általános filozófia, a logika és a ge-netika oktatását. A történelem oktatásában nem szabad megemlíteni, hogy melyik uralkodó szolgálta vagy akarta szolgálni az ország javát, hanem rá kell mutatni a királyok zsarnokságára és az elnyomott nép harcára. A szakisko-lákban be kell vezetni a szűk specializációkat.

36. Ösztönözni kell olyan állami művészeti és sportren-dezvények megrendezését, amelyek a bennszülöttek har-cát ünneplik a (az oroszokat kivéve, különösen a német) megszállókkal szemben, s melyek a szocializmusért vívott harcot hirdetik.

37. A helyi kiadványokban nem engedhető meg olyan bennszülöttekről szóló művek megjelenése, akik a forra-dalomig és a második világháború alatt nálunk éltek.

38. Ha létrejön egy olyan jellegű szervezet, amelyik ugyan támogatná az országunkkal való szövetséget, de ugyanakkor szorgalmazná a hivatalos vezetés gazdasági tevékenységének ellenőrzését, azonnal be kell indítani el-lene nacionalizmus és sovinizmus vádjával egy rágalom-hadjáratot. Ezt a következőképpen kell csinálni: emlékhe-lyeink megszegyenítése, temetőink megrongálása, nemze-tünk és kulturánk befeketéítését hirdető és a velünk kötött egyezmények értelmét kétségbe vonó röplapok kiadása. A propaganda-munkába be kell vonni a bennszülötteket, és kihasználni a velünk szemben létező gyűlöletet.

39. Gondoskodni a hidak, utak és az összekötő-hálózat kiépítéséről és följújtásáról, hogy egy szükséges katonai

intervenció esetén gyorsan és minden oldalról elérhető le-gyen az ellenállás helyszíne vagy az ellenzéki erők össz-pontosításának helye.

40. Odafigyelni arra, hogy a politikai ellenzék képvise-lőit lecsukják. Megdolgozni azokat az ellenzékieteket, akik a bennszülött lakosság tekintélyét élvezik. Az ún. véletlen események során, mielőtt még betörnének a köztudatba, likvidálni vagy köztörvényes kihágás vádjával bezárni őket.

41. Meg kell gátolni a politikai perekben elítélt szemé-lyek rehabilitációját. Amennyiben ez a rehabilitáció elke-rülhetetlen, csak azzal a föltétellel lehetséges ezt megten-ni, hogy az eset bírói műhibának minősül, nem lesz pörúj-rafölvétel, valamint a hibás ítélet okozói (bírák, tanúk, vádlók és informátorok) nem lesznek beidézve.

42. Azokat a párt által kinevezett vezetőket, akik tevé-kenységükkel károkat okoztak, vagy az alkalmazottak elé-gedetlenségét idézték elő, ne állítsák bíróság elé. Drasztik-us esetekben vissza kell hívni őket funkciójukból, más hasonló vagy magasabb szintű pozíciókba helyezni őket. Végső esetben vezető állásba kell tenni őket és a későbbi változások idejére kádertartalékként számolni velük.

43. Nyilvánosságra kell hozni azoknak a vezető pozíci-ókban dolgozó személyeknek pereit (elsősorban a had-ügyben, minisztériumokban, főbb hivatalokban, iskola-ügyben dolgozókról van szó), akiket népellenes, szocializ-musellenes és az iparosítást ellenző tevékenységgel vádol-nak. Ez a dolgozó tömegek figyelmét fölkelti.

44. A munkahelyeken gondoskodni kell különböző funkciókban dolgozó emberek leváltásáról, és a legkisebb szakértelemmel rendelkező iskolázatlan munkásokkal he-lyettesíteni őket.

45. Meg kell szervezni, hogy a főiskolára a legalacsonyabb társadalmi rétegekből származók kerüljenek be első sorban, akiknek nem érdekük szakértelmük növelése, csupán a diploma megszerzése.

Fordította: Lékó István és Badin Ádám

UTÓSZÓ

Jehuda bar Simon emlékirataiból:

Jehuda az unokaöccséhez:

„Ha egyszer minden izráelita férfi fegyvert fog, s a nők is megteszik a magukét, az Impérium széthull, a kaiszár seregeit a tengerbe fojtjuk, rájuk gyűjtjük a tetőt, megnyitjuk lábuk alatt a földet. Nekem, nekem, Jehudának kell előljárnom az Úr lándzsájával, s ha a rómaiakkal elbántunk, végezhetünk minden néppel, amely nem az Úr ügyét szolgálja. Tiszta akarok lenni, tisztának akarom látni Erec Jisráélt. Ha pedig ebben akadályozni akarsz, el fogsz veszni te is. De remélem, észretérsz idejében s megérted, amire a neved, Jehuda, kötelez!”

Az unokaöcs:

„Azzal érveltem, hogy akarva-akaratlanul mi is megromlottunk, mikor Gorgiashoz jártunk, Hérakleitoszt, Pythagorast, Platónt tanulmányoztuk. Görögül is tudunk, mint az anyanyelvünkön. De Jehuda gúnyosan kacagott: „Lehet, hogy te megromlottál, de én nem! — torkolt le keményen. — Jehósuah is kémeket küldött előbb Kánaánba s azután fogott hozzá a honfoglaláshoz. A harc könnyörtelen. Hol egy görög tudós kertjében folyik nyájas séta közben, hol bunkóval, fejszével, nyíllal és tűzzel. Meg kell tanulni az ellenség nyelvét, szokásait, de azt is, hogy, ha úgy adódik, tűzzel-vassal küzdjünk. Tudni kell lopakodni, hátrálni, eltűnni, nyájaskodni, szövetkezni, de tudni kell kitörni, ütni, ölni, szerződést megszegni, adott szót meghazudtolni is. Aki fél a haláltól, nem méltó az életre. Aki fél a becstelenségtől, nem nyer böcsületet.”

*

Látod magyarkám! Nem nyögni, panaszkodni kell, s magunkat sajnáltatni és igazságról beszélni. Az érdekeinket kell nézni. A többi nép is azt nézi.

Tanulni kell Jehuda bar Simontól!

TARTALOM

Nincs benne semmi meglepő	5
A KGB titkos dokumentuma	
A leigázás 45 alapelve,	
avagy hogyan bánjunk a bennszülöttekkel?	11
Utószó	21

A SZENCI MOLNÁR TÁRSASÁG KIADVÁNYAI

H-BUDAPEST 1136 Pannónia u. 9. I. e. 3.

MNB: 217—98292 OTP: 565—41443—8

Adószám: 18040685—2—01

Tel/fax: 1—533—973

Ifj. Bartha János: A meg nem értett királynő.

107 oldal. Ára 390,— Ft. Új Kincsestár 4.

A magyar királynő uralma a megelőző századok külső háborúi és belső viszálykodásai után békét és nyugalmat hozott az országra. Eredményei sokban fölülmúlták a fölvilágosodással kacérkodó uralkodó kortársak teljesítményét. — A könyv az eddigiekhez képest sok tekintetben teljesen új megvilágításba helyezi az uralkodónő alakját.

Bánkúti Miklós: Égő hóvirágok.

Versek.

Magyar költők a költészetért 5. 80 oldal Ára 390,— Ft

Beke Albert: Szemben a széllel.

Kritikai tanulmányok, jegyzetek. 160 oldal. Ára 490,— Ft.

A közvéleményt megmozgató írások Ilyés Gyuláról, Latinovits Zoltánról, Veres Péterről, elsüllyedt írókról.

Beke György: Atlantisz harangoz.

Magyarok Romániában 1918—1992. 220 oldal fűzve, 445,— Ft.

Mi történt a magyarsággal, gazdasági, kulturális javaival, intézményeivel, a földjével Erdélyben, illetve Romániában 1918 óta napjainkig, erről számol be Beke György.

Beke György: Népek nagy romlása román uralom alatt.

Történelmi tanulmány. 140 oldal. Ára 390,— Ft.

Miként örölte föl a román uralom a hatalma alá került népeket.

Benedek Elek: Testamentum. Levelek gyermekeihez.

Benedek István utószavával.

Reprint. 75 old. Ritkaság. Fűzve 390,— Ft.

Műbőrkötésben 590,—

Benedek István: Hetvennyolc.

Esszék, tanulmányok. 160 oldal Ára 445,— Ft.

Benedek István minden írása, minden könyve a társadalom legszélesebb köreinek érdeklődését váltja ki. Napjaink-

ban ritkán tapasztalható nyíltsággal és felelősségtudattal szól hozzá az irodalmi, tudományos és politikai életünk kérdéseihez.

Benedek István: Hetvenkilenc.

Göröngyös út. Esszék és tanulmányok 180 oldal. Ára 320,— Ft.

A 79 éves szerző — erre utal a könyv címe — nemcsak a múlt kiemelkedő alakjaival és eseményeivel, hanem a jelenkor mindnyájunkat érintő kérdéssel is foglalkozik, az írástudó felelősségével, a sajtótisztesség jegyében.

Benedek István: Nyolcvan.

Tanulmányok, jegyzetek. 160 old. Ára 390,—

A szerző nyolcvanadik születésnapjára jelent meg, 1995 könyvhetére.

Bisztray Ádám: Vakító sirályok. Versek.

Magyar költők a költészetért 6. 90 old. Ára 390,—

Gazdag László: Átváltozások az Elbától keletre és nyugatra.

120 oldal. Ára 390,— Ft.

Az utóbbi években Európa gazdasági életében végbe ment változásokkal foglalkozik a könyv. Elemzi a jelen helyzetén túl a várható következményeket is.

Gazdag László: A relativitáselméleten túl.

70 old. Ára 390,—

Már a cím elárulja, hogy a szerző az Einstein elmélet kiigazításával lepi meg a világot.

Györffy László: Besúgóval társbérletben a III/III-asok árnyékában.

Tényregény. 98 oldal. Ára 180,— Ft.

Hartványi István: Kovács Aladár Bibliográfia.

40 oldal. Ára 240,— Ft.

A Nemzeti Színház egykori igazgatójának, a Téli szoltár című Apáczai-dráma szerzőjének, a Bolyai könyvek szerkesztőjének írói munkásságáról szóló bibliográfia elengedhetetlen segédeszköze a korszak kutatóinak.

Hartványi István: Kovács Imre bibliográfia.

110 oldal fűzve. 420,— Ft.

A nagyhírű politikus magyar és angol nyelven megjelent könyveinek, cikkeinek, tanulmányainak bibliográfiája.

Hartványi István: Szij Rezső bibliográfia 1934—1991.

45 reprodukcióval. 200 oldal fűzve, 980,— Ft.

Szij Rezső széleskörű irodalmi és közéleti munkásságáról több mint 1200 tételt tartalmaz. A Függelék-ben olvasható Szij Rezső vallomása életéről, írói, közéleti és közgyűjteményeket alapító tevékenységéről.

Kajetan Endre: A második Mohács 1918—1919—1920.

120 oldal fűzve, 370,— Ft. Új Kincsestár 1.

1945 óta nem tudhattuk, nem tanulhattuk, nem olvashat-

tuk mi is történt Magyarországon 1918—1919—1920-ban. Erre ad választ Kajetán Endre könyve.

Kádár Lajosné-Szij Rezső-Szenczi Ibolya: Kádár Lajos emlékezte.

55 oldal képekkel, fóliázott kartonkötésben. Ára 140,— Ft. Az írónak méltó helyet kell kijelölni a század magyar irodalmában. Ezt segíti elő e kiadványban Kádár Lajosné visszaemlékezése, Szij Rezső tanulmánya és Szenczi Ibolyának a kutatáshoz nélkülözhetetlen válogatott bibliográfiája.

Kopré József: Hagyjatok énekelni.

Válogatott versek. Csohány Kálmán és Szalatnyay József rajzaival. 102 oldal. Ára 240,— Ft.

Luzsiczka Lajos: Ifjúságom, Érsekújvár

2. Bővített kiadás. Reprodukciókkal. 379 oldal Ára: 490,—

Luzsiczka Lajos: Hétköznapiok. Képzőművészeti életünk 1945—1960.

230 oldal. Ára 297,— Ft.

Önéletrajz és korrajz, eredeti dokumentumokkal.

Nemeskürty István: Tüzes józanság.

Berzsenyi Dániel új megvilágításban. 112 oldal fóliázott kartonkötésben 290,— Ft. Új Kincsestár 3.

Nemeskürty új adatokkal, újszerű értelmezéssel lepi meg az olvasót. Eddig ismeretlen oldaláról mutatja be a magyar költészetnek ezt a magányos óriását, s hozzá emberközelségbe a reformkor egyik legműveltebb költőjét, gondolkodóját.

Orosz István: A labirintus köldökében.

Versék eredeti rézkarcokkal. 50 oldal. — Ára 1200,— Ft. Számozott, színes rézkarcokkal 2400,— Ft. Megjelenik 200 példányban.

Saáry Éva: Átható csend. Versek. A szerző fotóival.

142 old. Ára 390,—

Saáry Éva: Sírjunk? Nevessünk? Aforizmák.

63 l. Ára 90,—

Sebestyén Béla: Két tanulmány.

49 old. Ára 140,— Ft. A jelenkori hazai liberalizmusnak még senki nem adta ilyen alapos és tömör kritikáját, mint a szerző, az 1990—1994 közti négy évet is beleértve.

Szabó Dezső: Elkergetett istenek.

Három húsunkba vágó tanulmány. Kb. 130 oldal. Ára: 390,— Új Kincsestár 5.

Szathmáry Lajos: Ajándék.

Válogatott versek 1935—1970. A szerző rajzaival. 122 oldal. Ára 290,— Ft. 50 számozott példány műbőr kötésben, különleges papíron, 2.400,— Ft.

A chicagói költő tiszta hangvételű, nemes nyelvezetű költészete ékes bizonyítéka annak, hogy a líra nem hal meg.

Szathmáry Lajos: Arcok Chicagóból nézve.

Esszék, cikkek. 180 oldal. Ára 390,— Ft.

Olyan írókkal, költőkkel, művészekkel ismertet meg bennünket az író, akik itthon nem kaphattak jelentőségüknek megfelelő értékelést, a Juhász Ferencet boncoló írására külön felhívjuk a figyelmet.

Szij Rezső: Könyvkiadásunk és könyvkultúránk a

Horthy-korszakban 1920—1944.

120 oldal fűzve, 560,— Ft. Új Kincsestár 2.

Az amatőr és bibliofil könyvkiadás mellett áttekintő képet ad statisztikai adatokkal, táblázatokkal alátámasztva, a magyar könyvkiadás két világháború közötti, nemzetközi összehasonlításban is kimagasló teljesítményéről.

Szij Rezső: A könyvkötés művésze Váci György.

Ferences Barát a könyvkötő műhelyben. 97 old.

Ára 750,— Ft. Számos fekete-fehér és színes reprodukcióval.

Szij Rezső: Szalay Károly. Irodalomtörténeti tanulmány.

80 oldal fóliázott kartonkötésben, 150,— Ft.

A neves Karinthy-kutató, a humor és a satírairodalomról írt számos könyv, valamint regények szerzőjéről ad értékelő összképet a szerző.

Szij Rezső: Ki is az a chicagói Szathmáry Lajos?

Számozott, csak bibliofileknek. 64 oldal. Ára 560,— Ft.

Korunk egyik legnagyobb magyar mecénása, gyűjtője, hazai törekvések támogatója, világsikerű könyvek írója, világlapok munkatársa. Ideje, hogy a magyar közvélemény is megismerje.

Szij Rezső: Utam a művészi rajzhoz és a grafikához.

200 oldal, 80 képpel. — Ára 700,— Ft.

Tulajdonképpen önéletrajzi fejezet, melyben a szerző elmondja, mi vezette őt a képzőművészethez, s ezen belül a művészi rajzhoz és grafikához. Ismerteti a művészekkel való kapcsolatát. Foglalkozik a művek értékelésével, a műgyűjtés nehézségeivel és örömeivel, s mindeközben bepillantást enged a kor zűrzavaros képzőművészeti hétköznapijába és ünnepeibe.

Szij Rezső: Dedikált könyveim.

100 old. +18 repró. Katalógus, bevezető tanulmánnyal. és reprodukciókkal. Ára 690,— Ft

Szilágyi Ferenc: Világ csodája

Versék. Szalay Lajos rajzaival. Kb. 180 oldal. Ára 390,— Ft.

A magyar költészetben egyedülálló versciklus 1956 emlékére.

Zászlós Levente: Orpheus Apollónhoz. — Gilgames fordítások.

Válogatott és új versek. 110 oldal. Ára 390,— Ft.

Szabad és kötött versformákban fejezi ki egy kultúrált lélek érzelmi világát. — Fordításai kiegészítik az eddigi magyar nyelvű Gilgames fordításokat.

A141419

065
6
A 141419

A HERMAN OTTÓ TÁRSASÁG
NEMZETPOLITIKAI SOROZATA

**HOGYAN KELL BÁNNI
A BENNSZÜLÖTTEKKEL**

Herman Ottó
(1845–1924)

BUDAPEST, 1995